

ת"פ 46228/02/19 - מדינת ישראל נגד יעקב מור, מיכאל הוד גואלי

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל

ת"פ 46228-02-19

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

הנאשמים

1. יעקב מור

ע"י ב"כ עו"ד גבי טרואנשווילי

2. מיכאל הוד גואלי

גזר דין

בעניינו של נאשם 1

1. הנאשם 1 הורשע, על פי הודאתו, בעבירת הצתה לפי סעיפים 448(א) רישא ו- 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**"). מדובר היה בסכסוך בין ליאור לוי, הוא גיסו של הנאשם, לבין אדם אחר (להלן: "**המתלונן**") על רקע עסקיהם. ליאור החליט להצית את רכבו של המתלונן. ביום 6.1.19 הנאשמים שהו בביתו של ליאור והוא הציע להם להצטרף להצתת רכביו של המתלונן. הנאשם הסכים לכך. לצורך כך, ביום 7.1.19, לאחר חצות, החבורה הצטיידה בבנזין ונסעה ברכבו של ליאור לבית המתלונן. כאשר הגיעו, ליאור והנאשם יצאו מן הרכב. הנאשם 2 המתין ברכב. ליאור והנאשם התקדמו לבית המתלונן. כאשר הגיעו, השניים שפכו בנזין על חלקם האחורי של שני כלי רכב אשר חנו בחנית הבית והציתו את הרכבים.

2. הנאשם הינו כבן 36 ובעברו הרשעה בעבירת אימים והפרעה לשוטר משנת 2015, והרשעה נוספת משנת 2014. בעניינו של הנאשם התקבלו תסקירי שירות המבחן. מהתסקירים עולה כי הנאשם נשוי ואב לשתי ילדות (אחת מהן מנישואיו הנוכחיים והשניה מנישואים קודמים). טרם מעצרו עבד בהובלות ושיפוצים. בתסקירים בא פירוט לרקע המשפחתי בו גדל הנאשם והמסגרת אותה מנהל כיום. הנאשם פירט כי הוא וגיסו ביצעו עבודות בסכום של מאות אלפי שקלים והסתבר כי השניים "נעקצו", גיסו נותר עם חובות כבדים והאירוע בוצע כתוצאה מנקמה לאחר מספר בקשות ובעקבות שתיית אלכוהול. הנאשם לקח חלק בקבוצה טיפולית והביע נכונות לשנות את דרכו. ניתן לראות תחילתו של שינוי תפישתי אצל הנאשם. שירות המבחן המליץ על צו מבחן לשנה, במסגרתו הנאשם ישתלב בטיפול קבוצתי, וכן ענישה שיקומית מוחשית של של"צ באופן שיוכל לסייע בפרנסת ביתו.

3. **באת-כוח המאשימה** הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולסיכון הרב שעלה מהמעשים, זאת כאשר כלי הרכב הוצתו ונפגעו. נקבע כי יש צורך לתת יד למלחמה נגד פתרון סכסוכים בדרכים אלימות. התקיים תכנון מקדים, חלוקת תפקידים, ורק במזל נמנעה התפשטות האש בשעות הלילה. באה הפניה לענישה במקרים דומים של הצתה. לטענת המאשימה, המתחם הראוי הינו 18 עד 36 חודשים. עונשו הראוי של הנאשם הינו 24 חודשי מאסר בפועל, פיצוי למתלונן, קנס ומאסר מותנה.

4. מנגד, **הסנגור** טען כי הנאשם קיבל אחריות החל מחקירתו הראשונה, הודה במעשים על אף שהמעורבים מכירים אותו. מדובר בסכסוך בו הנאשם אינו צד ורק לאחר שהרעיון עלה במוחו של גיסו של הנאשם, הנאשם נגרר לביצוע המעשים. מגמתו ורצונו של הנאשם הינם לשקם את עצמו. כיום יש בידי כלים אותם קיבל משירות המבחן. נטען כי הענישה בעניין זה הינה מגוונת, לרבות מאסר בעבודות שירות, ובאה הפניה להחלטות מהן עלתה עמדה מקלה יותר מעמדת המאשימה. באה הפנייה למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם. משפחתו עלולה למצוא עצמה ברחוב. לאור ההליך השיקומי, ניתן לסטות ממתחם הענישה שבין מאסר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל ולגזור עליו עונש שאינו כולל מאסר בפועל.

הנאשם הוסיף כי הוא מבין את הטעות החמורה שעשה. הוא עובר שיקום. המעשה נעשה תחת השפעת אלכוהול והוא הודה מיד. מצבו הכלכלי קשה ומאסר של ממש יגרום להידרדרות מוחלטת של משפחתו.

5. **דין ומסקנות:**

העיקרון המנחה בענישה הנו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם (סעיף 40ב' לחוק העונשין). יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך תבוא התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה באותו ערך, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט בסעיף 40 ט' לחוק (ביניהן: תכנון, חלק יחסי של הנאשם בביצוע, הנזק הצפוי והנזק שנגרם, יכולת ההבנה את המעשה ואת הפסול ביכולת להימנע, מידת אכזריות ואלימות וניצול לרעה של כוח הנאשם בנפגע או בניצולו).

אין ספק שמדובר באירוע חמור בו לקח הנאשם חלק. מדובר באירוע שנעשה בצוותא לאחר מחשבה. הרכבים נפגעו בפועל והנזק הפוטנציאלי והסכנה הצפויים מכך הינם כבדים וממשיים. הגישה לגבי עבירות הצתה הינה מחמירה, הן מאחר שיש לעקור פתרון סכסוכים בדרך זו והן לאור הסכנה הפוטנציאלית הגלומה באש שפרצה אשר יכולה להמשיך ולבעור ללא שליטה באופן שיביא לנזק לרכוש. המתחם הראוי בענייננו הינו 12 חודשי מאסר ועד 32 חודשים. לזכות הנאשם יש להביא בחשבון את העובדה שהוא הודה כבר בתחילת הדרך, פעל ללא שיקול דעת ממשי. למעשה, נגרר לאירוע. בהתחשב בכלל הנתונים, יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

6. לפיכך, אני גוזר על הנאשם כדלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים וזאת בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופה של שישה חודשים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתום 45 יום מהיום.

עמוד 2

ניתן היום, ד' שבט תש"פ, 30 ינואר 2020, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם עצמו.

רפי כרמל, שופט